

kommet. Så der er altså andre end regeringen, der står for det menneskesyn, som hr. Holger K. Nielsen omtaler så nedladende.

Det er klart, at det kan betyde, at nogle børn vil komme til at vente længere på en plads, men det er forkert at påstå, at det vil have social slag-side. Kommunerne vil i højere grad kunne tage hensyn til den enkeltes situation, og det betyder altså, at hvis en langtidsledig kontanthjælpsmodtager får et job, kan vedkommende hurtigere få plads til sit barn end en kontanthjælpsmodtager, der ikke har et job. Jeg må da spørge hr. Holger K. Nielsen, om hr. Holger K. Nielsen ikke synes, at det er meget rimeligt i sådan en situation.

Rent bortset fra det, må jeg tilføje, at der heldigvis langt de fleste steder er ingen eller kun kort ventetid, for langt hovedparten af kommunerne, nemlig 239, har i dag en pasningsgaranti. Så alene af den grund har hr. Holger K. Nielsen skudt fuldstændig forbi, selv om det nærmest var at opfatte som en krigserklæring.

Så var der endelig fru Line Barfod, som igen tog de multinationale selskaber og deres skattebetaling op. Jeg vil gerne slå fast: Regeringen accepterer ikke, at nogen unddrager sig retmæssig beskatning. Det gælder selvfølgelig alle, hvad enten det er danske virksomheder eller multinationale selskaber eller lønmodtagere for den sags skyld.

Jeg kan så oplyse, at siden 1998 har en særlig enhed i Told og Skat med 15 medarbejdere arbejdet med at koordinere indsatsen for en korrekt ligning af internationalt opererende selskaber, multinationale selskaber. Det er nemlig et arbejde, som kræver ekspertise. Derfor blev enheden oprettet. Og jeg kan også oplyse fru Line Barfod og andre om, at regeringen ikke har foretaget nogen beskæring af personalet i den enhed. Så det passer ikke, hvad fru Line Barfod siger.

I øvrigt ved jeg, at skatteministeren allerede har taget en række initiativer for at komme eventuelle unddragelser fra de multinationale selskaber til livs. Det indebærer et styrket internationalt samarbejde, udveksling af erfaringer og et styrket samarbejde mellem de involverede myndigheder herhjemme.

Derfor kan jeg i det hele taget afvise fru Line Barfods anklager mod regeringen, om at den ikke skulle gøre nok, når det gælder ligningen af de multinationale selskaber.

Fru Line Barfod efterlyste, at man skulle have noget at glæde sig over – sang og dans – men man kan i hvert fald sige, at det ikke sådan er

glæde, der fylder mest i fru Line Barfods daglige tilværelse. Det er ikke sådan glæde, der stråler ud af fru Line Barfod, når man hører sådan et indlæg her i dag. Men jeg håber, at regeringen dog i det mindste kan berede fru Line Barfod den daglige glæde, at hun dagligt bliver bekræftet i alle sine fordomme, for så er vi på rette spor.

Jeg har svaret på mange af de ting, som hr. Jann Sjursen var inde på, men hr. Jann Sjursen rejste specielt spørgsmålet om politiet. Jeg vil godt sige, at både de bevillingsmæssige rammer og centrale faglige mål i politiets flerårsaftale overordnet set er opfyldt. På enkelte punkter har politiet endnu ikke nået alle målsætninger, men Rigspolitichefen har oplyst, at man også forventer overordnet at opfylde målene på de punkter inden udløbet af flerårsaftalen. Det gælder udbygningen af politistyrken, hvor Rigspolitiet forventer, at det samlede personaletal ved udgangen af flerårsaftalen vil ligge på det forudsatte niveau.

Så jeg kan altså ikke bekræfte, heller ikke hr. Mogens Lykketofts påstand, at det, der er aftalt, ikke bliver opfyldt. Efter de oplysninger, jeg har, bliver de rammer, der er aftalt, også opfyldt og udfyldt.

Så endelig til hr. Ole Stavad: Jeg lyttede naturligvis med opmærksomhed til det, hr. Ole Stavad sagde, og kan bekræfte fuldt ud, at det er regeringens opfattelse, at de strukturændringer, der måtte blive resultat af strukturkommissionens arbejde, bør hvile på et meget bredt fundament her i Folketinget.

Kl. 21.25

Jeg ved, at der har været mange kontakter i forarbejdet til, at kommissionen bliver nedsat. Jeg må også sige, at jeg mener, der er taget hensyn til Socialdemokratiet og andre partier i udformningen af kommissoriet.

Vi har været opmærksomme på, at der fra Socialdemokratiets side har været udtrykt ønske om, at man politisk kunne følge det arbejde, der finder sted i kommissionen. Jeg har fra starten gjort det klart, både over for Socialdemokratiets formand og andre, at regeringen ikke vil være indstillet på at lave sådan en parallel politikerkommission til den kommission, der nu er nedsat. Det synes jeg ville være forkert.

Jeg mener i det hele taget, at sporene skræmmer, når det gælder at fylde politikere ind i kommissioner. Lad mig nævne Opgavekommissionen som et eksempel på noget, der ikke kom så meget ud af. Og jeg mener, at en af grundene var, at der var for mange politikere. Jeg tror, at vi